

До спеціалізованої вченої ради
Д 08.727.02 Дніпровського державного
університету внутрішніх справ
49005, м. Дніпро, просп. Науки, 26

ВІДГУК

офіційного опонента – доктора юридичних наук, професора Тарасенка Олега Сергійовича на дисертацію Карпової Оксани Сергіївни на тему «Криміналістична характеристика та основи розслідування крадіжок зі складів та баз зберігання товарів», подану на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність

Актуальність теми дослідження. У дисертаційному дослідженні О. С. Карпової здійснено теоретичне узагальнення й нове вирішення наукового завдання, що полягає в розробці теоретичних і прикладних засад методики розслідування крадіжок зі складів і баз зберігання товарів.

Конституція України проголошує непорушність права приватної власності й недоторканність житла від будь-яких протиправних посягань. Недоторканність приватної власності визнається надзвичайною соціальною цінністю в умовах оновлення нашого суспільства, формування демократичної, правової держави. Охорона приватної власності, зокрема її захист від злочинних посягань, була й залишається одним з найважливіших завдань правоохоронних органів. Соціально-економічний стан у країні, розв'язана росією війна проти нашої держави, вимушене переміщення частини населення з окупованих територій, криза в економіці та, відповідно, зниження рівня достатку населення спричиняють підвищення рівня корисливої злочинності. Статистичні дані засвідчують, що кількість крадіжок, вчинених за останні роки, залишається на достатньо високому рівні. У загальній структурі злочинності крадіжки становлять приблизно 50 % від усіх кримінальних правопорушень. Велику частку серед кримінальних правопорушень проти власності становлять крадіжки зі складів, баз, магазинів та інших торговельних точок і місць зберігання товарів. Попри значний порівняно з іншими правопорушеннями відсоток повідомлень про підозру, чимало з них є

Дніпровський державний університет			
В. №	05	13	26
Основний док			
Додаток			

нерозкритими. Аналіз судово-слідчої практики засвідчує, що значна кількість нерозкритих кримінальних правопорушень з наведених статистичних даних припадає на крадіжки зі складів і баз зберігання товарів.

Низька ефективність розслідування крадіжок зі складів і баз зберігання товарів зумовлена причинами об'єктивного й суб'єктивного характеру. До них належать: недостатня охорона складських приміщень; відсутність свідків та очевидців, оскільки більшість крадіжок вчиняються ввечері або вночі; несвоєчасне надання органам поліції інформації щодо вчиненого кримінального правопорушення, що не дає змогу вчасно зреагувати на подію злочину; воєнний стан у країні, що впливає на режим роботи підприємств, тощо. Також однією з причин є відсутність науково обґрунтованої методики розслідування крадіжок зі складів і баз зберігання товарів.

Проблеми методики розслідування окремих видів злочинів, зокрема й крадіжок, висвітлювали чимало провідних українських науковців, а саме: Ю. П. Аленін, І. В. Басиста, В. П. Бахін, А. Ф. Волобуєв, В. Г. Гончаренко, М. М. Єфімов, В. А. Журавель, А. В. Іщенко, Н. І. Клименко, І. І. Когутич, В. О. Коновалова, О. Н. Колесніченко, В. С. Кузьмічов, В. К. Лисиченко, В. В. Лисенко, В. Г. Лукашевич, Є. Д. Лук'янчиков, Г. А. Матусовський, О. В. Одерій, І. В. Пиріг, В. М. Плетенець, М. А. Погорецький, О. В. Пчеліна, М. В. Салтевський, М. Я. Сегай, В. М. Стратонов, Г. К. Тетерятник, В. В. Тіщенко, Л. Д. Удалова, П. В. Цимбал, К. О. Чаплинський, Ю. М. Чорноус, С. С. Чернявський, В. М. Шевчук, В. Ю. Шепітько, В. В. Юсупов та інші.

Розслідуванню окремих видів крадіжок присвячено наукові праці таких учених, як: В. С. Бондар, А. О. Васківський, Ю. В. Висотенко, Д. Ю. В'юнник, В. Ю. Дрозд, М. В. Капустіна, Ю. Є. Коваль, А. С. Кудінов, П. О. Кудлай, А. С. Кузьменко, Є. І. Макаренко, В. В. Підпалій, Ю. В. Рудницька, В. В. Самсонова, І. В. Сорока, І. М. Твердохліб, О. Г. Швидкий та інших. Однак у працях зазначених науковців недостатньо розкрито криміналістичну характеристику й особливості розслідування крадіжок зі складів та баз

зберігання товарів. Усе викладене вище підтверджує актуальність і своєчасність розробки окресленої методики.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертацію виконано відповідно до Плану заходів із виконання обов'язків та зобов'язань України, що впливають з її членства в Раді Європи (Указ Президента України від 12 січня 2011 року № 24/2011); Національної стратегії у сфері прав людини (Указ Президента України від 25 серпня 2015 року № 501); Указу Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» від 30 вересня 2019 року № 722; Стратегії національної безпеки України (Указ Президента України від 14 вересня 2020 року № 392); Державної стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки (постанова Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 року № 695); Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності (розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 року № 526-р.); Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021–2025 роки (постанова загальних зборів НАПрН України від 26 березня 2021 року № 12-21); тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020–2024 роки (наказ Міністерства внутрішніх справ України від 11 червня 2020 року № 454); тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок Міністерства освіти і науки на 2022–2026 роки (наказ МОН України від 3 лютого 2022 року № 109), основних напрямів наукових досліджень Науково-дослідного інституту публічного права.

Об'єкт та предмет дослідження сформульовано вдало й відповідно до встановлених вимог. Об'єктом дослідження є правовідносини, що виникають у стадії досудового розслідування крадіжок зі складів і баз зберігання товарів. Предметом дослідження є криміналістична характеристика й основи розслідування крадіжок зі складів та баз зберігання товарів.

Мета дисертаційного дослідження полягає в розробці криміналістичної характеристики й основ розслідування крадіжок зі складів та баз зберігання товарів на основі теоретичних положень кримінального процесу.

криміналістики й інших наук, а також узагальнення відомостей слідчої та судової практики.

Комплексність мети, її багатоаспектність обумовили необхідність виконання **окремих завдань**, а саме: 1) визначити предмет злочинного посягання й обстановку, у якій вчиняються крадіжки зі складів і баз зберігання товарів; 2) окреслити способи та сліди вчинення злочину; 3) схарактеризувати особу злочинця й потерпілого; 4) з'ясувати особливості аналізу й оцінки первинної інформації, а також виокремити обставини, що підлягають встановленню в кримінальному провадженні; 5) обґрунтувати типові слідчі ситуації, що виникають під час розслідування крадіжок зі складів і баз зберігання товарів, та розробити алгоритм їх вирішення; 6) описати особливості проведення вербальних і невербальних слідчих (розшукових) дій; 7) розробити рекомендації щодо використання спеціальних знань під час розслідування крадіжок зі складів і баз зберігання товарів.

Ступінь достовірності та обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Методологія та методика дослідження вибрані правильно. Як вбачається з відповідних положень дисертації, здобувачка володіє методологією наукового аналізу складних проблем теорії та практики юридичної науки.

У процесі дослідження дисертантка для досягнення поставленої мети, з огляду на об'єкт і предмет дослідження, використала **загальнонаукові та спеціальні методи**, які є засобами наукового пошуку. Їх застосування було обумовлено системним підходом, що дало змогу реалізувати докладний розгляд методики розслідування крадіжок зі складів та баз зберігання товарів.

Результати дисертаційного дослідження О. С. Карпової є аргументованими й переконливими, вони отримані завдяки широкому використанню наукових джерел, емпіричного матеріалу та різноманітних методів наукового дослідження.

Емпіричну основу дослідження становлять результати узагальнення оперативної, слідчої та судової практики. Досліджені матеріали 278 кримінальних проваджень та судової практики з розслідування крадіжок зі

складів та баз зберігання товарів за 2019–2025 роки, дані офіційної статистичної звітності Офісу Генерального прокурора за 2020–2024 роки, зведені результати анкетування та інтерв'ювання 225 слідчих, дізнавачів і працівників оперативних підрозділів Національної поліції України.

Новизна наукових положень, висновків та рекомендацій. Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що вперше в Україні буде комплексно досліджено криміналістичну характеристику й розроблено основи розслідування крадіжок зі складів та баз зберігання товарів. За результатами проведеного дослідження сформульовано низку нових положень, висновків та пропозицій, що виносяться на захист, зокрема вперше: розроблено елементи криміналістичної характеристики крадіжок зі складів і баз зберігання товарів: предмет протиправного посягання, способи вчинення злочину, обстановку та слідову картину кримінального правопорушення, характеристику особи правопорушника й потерпілого; виокремлено, надано характеристику та розроблено алгоритм дій слідчого в типових слідчих ситуаціях початкового етапу розслідування.

У дисертації також удосконалено окремі положення криміналістичної методики, зокрема: поняття криміналістичної характеристики крадіжок як інформаційної моделі кримінального правопорушення, що використовується на початковому етапі розслідування та є системою даних щодо найбільш типових ознак предмета посягання, обстановки, способів, слідів правопорушення, особи потерпілого та злочинця; алгоритм діяльності слідчого під час отримання первинної інформації про події злочину й систему заходів щодо перевірки достовірності такої інформації, а також визначено обставини, що підлягають доказуванню під час розслідування крадіжок зі складів та баз зберігання товарів; алгоритм дій слідчого на подальшому етапі розслідування залежно від типових слідчих ситуацій, що відрізняються ступенем визнання вини підозрюваним; організаційно-підготовчі й тактичні особливості проведення огляду та обшуку за вказаною категорією кримінальних правопорушень; тактичні прийоми проведення допиту свідків, потерпілих, підозрюваного за наявності конфліктної та безконфліктної ситуацій.

Дістали подальшого розвитку окремі положення загальної теорії криміналістики, зокрема: положення криміналістики щодо криміналістичної характеристики, етапів розслідування, ситуаційного підходу до формування і типізації слідчих ситуацій у криміналістичній методиці; теоретичні основи використання спеціальних знань під час розслідування кримінальних правопорушень у формі залучення спеціалістів до проведення слідчих (розшукових) дій та проведення експертизи; рекомендації щодо впровадження новітніх техніко-криміналістичних засобів і методів у розслідування кримінальних правопорушень.

Викладені й аргументовані в дисертації теоретичні положення, висновки та практичні рекомендації впроваджені та використовуються в:

- *науково-дослідній діяльності* під час здійснення теоретичних досліджень з питань розробки окремих криміналістичних методик загалом та особливостей методики розслідування крадіжок зокрема (акт впровадження Дніпровського державного університету внутрішніх справ від 30 жовтня 2025 року);

- *в освітньому процесі* під час підготовки й проведення занять для здобувачів вищої освіти з таких навчальних дисциплін: «Основи криміналістики», «Криміналістика», «Методика розслідування кримінальних правопорушень», «Тактичні особливості проведення слідчих (розшукових) дій», «Судова експертологія», а також під час розробки навчально-методичних і дидактичних матеріалів з означених дисциплін (акт впровадження Національної академії внутрішніх справ від 13 серпня 2025 року);

- *у практичній діяльності* для вдосконалення роботи органів дізнання, досудового розслідування й оперативних підрозділів з розслідування крадіжок зі складів та баз зберігання товарів (акт впровадження Дніпропетровського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС від 13 вересня 2025 року).

Загалом **достовірність та обґрунтованість наукових положень і висновків**, сформульованих у дисертації, підтверджуються вдалою та

продуманою структурою наукової розробки, логікою викладення матеріалу, значним масивом емпіричної та джерельної бази.

Структура дисертації є логічно побудованою та ґрунтується на комплексному підході до вирішення проблем розслідування крадіжок зі складів та баз зберігання товарів. Дисертація складається з основної частини (вступу, трьох розділів, що містять дев'ять підрозділів, висновків), списку використаних джерел і додатків.

У першому розділі «Криміналістична характеристика крадіжок зі складів та баз зберігання товарів» визначено предмет злочинного посягання та обстановку, у якій вчиняються крадіжки зі складів і баз зберігання товарів. Предметом злочинного посягання є речі матеріального світу, які можна поділити за призначенням на три групи: а) призначені для подальшого продажу: різноманітні як продовольчі, так і непродовольчі товари, а також товари промислового призначення, заготовки та напівфабрикати; б) призначені для їх подальшого використання в промисловому виробництві чи сфері послуг як крадієм, так і колом його родичів, друзів, знайомих; в) ті, що використовуються крадієм для власного споживання.

Встановлено, що основними елементами обстановки вчинення крадіжок зі складів та баз зберігання товарів є місце, час та умови діяльності підприємства. Місцем вчинення кримінального правопорушення є приміщення складів, що можуть бути класифіковані за такими критеріями: розміром і конструктивними особливостями; способом зберігання продукції; ступенем захищеності; місцем розташування від населеного пункту; режимом роботи. Час вчинення правопорушення пов'язаний з режимом роботи підприємства: 78 % випадків крадіжок вчиняється в нічний час, 22 % – у денний час, як правило, особами, які мають вільний доступ до майна, що знаходиться на складі. Частіше крадіжки вчиняються на складах, що працюють не кожен день, а відкриваються за потребою, рідше – під час цілодобової роботи. За місцем розташування крадіжки частіше вчиняються на складах, розташованих на околицях міст та які не мають належної охорони.

Окреслено способи вчинення крадіжок, які проаналізовано з огляду на три аспекти: підготовку, вчинення та приховування злочину. Підготовчі дії до вчинення крадіжок зі складів та баз зберігання товарів є такими: обрання об'єкта крадіжки; вивчення об'єкта, що відбувається шляхом спостереження безпосередньо злочинцем або членами злочинної групи; підготовка технічних засобів вчинення та приховування злочину; підбір учасників і розподіл ролей у разі вчинення кримінального правопорушення в групі. Підготовча стадія крадіжок зі складів має певні особливості, що полягають у діях злочинців безпосередньо на місці вчинення злочину перед проникненням у приміщення складу й передбачають відключення засобів відеоспостереження та сигналізації. Способи безпосереднього вчинення злочину можна поділити на дві категорії: проникнення до приміщення складу шляхом зламу перешкод і шляхом відкритого доступу до майна, що зберігається на складі. Дії злочинців з підготовки, вчинення та приховування злочину становлять динамічну систему взаємодії матеріальних об'єктів, наслідком якої є утворенням слідів, які розглянуто в роботі, з огляду на їх розподіл на матеріальні (сліди-предмети, сліди-речовини та сліди-відображення), ідеальні, цифрові.

Спираючись на думки науковців (Т. А. Воліков, М. М. Єфімов, М. В. Салтевський, І. В. Пиріг та ін.), за ступенем володіння професійними навичками здобувачка виокремлює такі групи крадіїв: 1) випадкові злочинці, які випадково опинилися поряд з майном, що недостатньо охороняється; 2) непрофесійні злочинці, які опинилися в тяжкому матеріальному становищі й уперше вчиняють правопорушення; 3) кваліфіковані злочинці, які мають злочинний досвід вчинення крадіжок або інших злочинів проти власності. Окремо зазначимо, що значна частина крадіжок зі складів та баз зберігання товарів вчиняється групою осіб.

У другому розділі «Особливості розслідування крадіжок зі складів та баз зберігання товарів» дисертантка висвітлює особливості розслідування крадіжок зі складів і баз зберігання товарів залежно від етапів розслідування та типових слідчих ситуацій, які можуть виникати на кожному з етапів.

Визначено типові слідчі ситуації початкового етапу розслідування крадіжок зі складів і баз зберігання товарів, якими є такі: 1) надійшла інформація від власника або орендаря складу щодо виявлення ознак проникнення до приміщення й відсутності матеріальних цінностей. Є орієнтовні відомості щодо часу вчинення, способу проникнення, предмету злочинного посягання, завданих збитків. Причому немає інформації про особу підозрюваного або підозрюваних, очевидців і свідків події; 2) надійшла заява щодо вчинення крадіжки від власника приміщення, точно встановлено час вчинення правопорушення; предмет злочинного посягання; спосіб проникнення в приміщення; дані щодо кількості й зовнішнього вигляду правопорушників, отримані з камер спостереження або від наявних свідків, очевидців. Причому нікого з підозрюваних не затримано та місце їх перебування невідоме; 3) є заява щодо вчинення крадіжки, відсутні матеріальні цінності. Встановлено, що кримінальне правопорушення вчинено групою осіб, причому одного з підозрюваних затримано на місці вчинення злочину; є свідки, очевидці крадіжки, а також відомості про спосіб вчинення, механізм події, кількість та ознаки зовнішності співучасників. Водночас відсутнє викрадене майно; 4) підозрюваного або злочинну групу затримано на місці або безпосередньо після вчинення крадіжки з викраденим майном, є свідки й очевидці; 5) ознаки крадіжки виявлено через тривалий час після вчинення злочину. Відсутня будь-яка інформація щодо події кримінального правопорушення та осіб, які його вчинили.

Схарактеризовано напрями діяльності слідчого на подальшому етапі розслідування, які спрямовано на вирішення слідчих ситуацій, сформованих за критерієм відношення підозрюваного до вчинених ним дій та з огляду на наявну доказову базу, яку було отримано на початковому етапі. Зважаючи на це, виокремлено такі типові слідчі ситуації: 1) затримано всіх членів злочинного угруповання, усі вони визнають свою провину, співпрацюють зі слідством, повернули викрадене майно або готові відшкодувати завдані збитки. У розпорядженні слідства достатньо доказів, що підтверджують їх участь у вчиненні крадіжки. Вказана ситуація є найбільш сприятливою для

розслідування; 2) затримано всіх членів угруповання, але окремі з них визнають свою провину частково або взагалі не визнають, у показаннях учасників групи є розбіжності щодо механізму вчиненого злочину та ступенів участі кожного з учасників; 3) затримано одного чи двох членів злочинного угруповання, які визнають свою провину частково, зменшують свою участь у вчиненні злочину, відсутня інформація про інших учасників і затримані відмовляються її надавати, доказів недостатньо; 4) затримано одного чи двох членів злочинного угруповання, які не визнають своєї провини, відмовляються давати показання щодо інших членів угруповання, особи яких не встановлені та місцезнаходження невідомо. Підозрювані не співпрацюють зі слідством, протидіють розслідуванню, доказів їх провини недостатньо. Це є найнесприятливішою ситуацією для розслідування; 5) затримано одного чи двох членів злочинного угруповання, які заперечують свою причетність до злочину, є достатні дані щодо інших членів угруповання; доказів, що вказують на механізм вчинення злочину та участь кожного в ньому, достатньо.

У третьому розділі «Організація і тактика проведення окремих слідчих (розшукових) дій» розкрито особливості тактики проведення окремих слідчих (розшукових) дій, а також напрями застосування спеціальних знань у кримінальному провадженні.

Встановлено, що основними невербальними слідчими (розшуковими) діями є огляд місця події та обшук. Розроблено організаційно-тактичні прийоми проведення означених слідчих (розшукових) дій на кожному з етапів їх проведення: підготовчому, робочому та заключному.

Встановлено, що основною вербальною слідчою (розшуковою) дією є допит, що поділяється на три етапи: підготовчий, робочий (безпосереднє проведення), заключний (фіксація ходу та результатів). Сутність робочого етапу полягає в отриманні інформації від допитуваного, що може бути використана під час доказування за кримінальним провадженням. Для отримання інформації використовується сукупність тактичних прийомів, кількість і характер яких залежить від ситуації допиту, а саме взаємовідносин між уповноваженою особою, з одного боку, та допитуваною особою – з

іншого. Ситуація допиту може бути конфліктною та безконфліктною, для вирішення яких розроблено сукупність тактичних приймів і комбінацій.

Серед основних процесуальних форм використання спеціальних знань під час розслідування авторка виокремила такі: а) залучення спеціаліста до проведення окремих слідчих (розшукових) дій; б) призначення та проведення судових експертиз. На підставі опрацювання матеріалів кримінальних проваджень встановлено обов'язкові судові експертизи, які необхідно призначати під час розслідування крадіжок зі складів і баз зберігання товарів. Визначено окремі аспекти підготовки та проведення судових експертиз. Встановлено об'єкти, які можуть бути відправлені на експертизу.

Висновки до розділів та загальні висновки дисертації відповідають сутності розглянутих питань і вирізняються чіткістю викладених думок. Здобувачка, вдало поєднавши досвід наукової та практичної діяльності, ґрунтовно проаналізувала теоретичний і практичний матеріал та сформулювала на цій основі слушні висновки, що є вагомим внеском у теорію криміналістики, кримінального процесу та правозастосовну практику.

Загалом сформульовані в дисертації наукові положення, висновки та рекомендації мають належний рівень обґрунтованості й достовірності.

Дотримання академічної доброчесності. Дисертаційне дослідження О. С. Карпової «Криміналістична характеристика та основи розслідування крадіжок зі складів та баз зберігання товарів» містить результати власних досліджень здобувачки. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело, що свідчить про відсутність порушення академічної доброчесності.

Автореферат за своїм змістом відповідає основним положенням роботи й повністю відображає зміст, основні положення, висновки та пропозиції, що сформульовані в дисертаційному дослідженні.

Повнота викладення наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації та в опублікованих працях. Основні положення та висновки дисертаційного дослідження відображено в семи наукових публікаціях, серед яких: три статті у виданнях, включених МОН

України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, одна стаття в міжнародному науковому виданні, три тези доповідей, опублікованих за результатами участі в науково-практичних конференціях.

Усе зазначене вище дає змогу позитивно оцінити рецензоване дисертаційне дослідження, констатувати його наукову новизну, самостійність виконання та належний теоретичний рівень.

Водночас, позитивно оцінюючи наукове дослідження О. С. Карпової, слід відзначити в ній деякі **спірні, дискусійні положення, що можуть стати підґрунтям для обговорення під час прилюдного захисту.**

1. У вступі окремі положення наукової новизни викладено у вигляді анотацій, що не повною мірою відповідає встановленим рекомендаціям і позбавляє вступну частину дисертації інформативності.

2. У підрозділі 1.2 під час визначення слідів кримінального правопорушення як елемента криміналістичної характеристики недостатньо, на наш погляд, приділено уваги слідам біологічного походження (с. 48–50). З огляду на те, що сьогодні значного розвитку набуває ДНК-аналіз та пов'язані з ним молекулярно-генетичні дослідження, потрібно більше уваги приділяти цьому напрямку дослідження слідів.

3. У підрозділі 1.3 «Характеристика особи правопорушника та потерпілого» майже не приділено уваги особі потерпілого. Зазначено лише, що «кваліфікація злочинців корелюється з особою потерпілого», але характеристика особи потерпілого не надається.

4. У підрозділі 2.1 «Особливості виявлення крадіжки та початку досудового розслідування» на сторінках 70–71 викладено короткий опис такої слідчої (розшукової) дії, як огляд місця події. Ми погоджуємось з дисертанткою в тому, що вказана процесуальна дія може бути проведена до внесення відомостей до ЄРДР та має значення під час виявлення ознак кримінального правопорушення та прийняття рішення щодо початку розслідування. Однак детальний опис огляду місця події міститься в підрозділі 3.1 дисертації. Тобто наявне певне дублювання матеріалу дисертації.

5. Також, на наш погляд, під час проведення дослідження авторці слід було приділити більше уваги проблематиці впровадження міжнародного досвіду розслідування крадіжок загалом та конкретно крадіжкам зі складів і баз зберігання товарів.

Слід зазначити, що висловлені зауваження не впливають на загальну позитивну оцінку проведеного дослідження та є підґрунтям до наукової дискусії під час прилюдного захисту дисертації.

Загальний висновок. Дисертація є самостійною роботою, пройшла належну апробацію, її зміст цілком відповідає заявленій науковій спеціальності. Оформлення дисертації та автореферату відповідає вимогам, встановленим МОН України. Викладене дозволяє сформулювати загальний висновок про те, що дисертаційне дослідження «Криміналістична характеристика та основи розслідування крадіжок зі складів та баз зберігання товарів» є кваліфікаційною науковою працею, виконаною особисто здобувачкою, вирішує важливе наукове завдання, є актуальним, завершеним, таким, що має теоретичну та практичну значущість і вирізняється науковою новизною. Таким чином, дисертаційне дослідження відповідає вимогам пунктів 9, 11, 13 Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24.07.2013 № 567, а її авторка Карпова Оксана Сергіївна заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність.

**Офіційний опонент –
проректор Національної
академії внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор**

Олег ТАРАСЕНКО